

[Alice Faber]

SFs forslag i første omgang mere direkte henvender sig til folk med 7 års skolegang og til de arbejdsløse. Der var en ordfører, der var inde på, at vores forslag ikke henvendte sig til de arbejdsløse. Det er altså ikke rigtigt.

Derudover vil vi have arbejdsgiverne med til at betale ud fra den antagelse, at de vil få en bedre lønarbejder, hvis han har et højere vidensniveau. Det vil sige, at ansatte skal have ret til løn i uddannelsestiden.

SF forlanger heller ikke 6 års tilhørsforhold til arbejdsmarkedet. Vi ønsker også, at beslutningen om kursernes indhold tages så tæt på kursisterne som muligt, netop fordi vi ved, at de mennesker, der har fået den korteste uddannelse, ofte ikke har de bedste minder fra deres skoletid, som fru Elisabeth Bruun Olesen var inde på, og ofte finder, at skoletiden ligger så langt væk, at det er svært at komme i gang igen.

Vi må forsøge at lave tilbud, som ikke ligner de gamle, som ofte ikke har været særlig inspirerende. Jeg tror, man kan lære meget og måske mere om samfundsforhold på et sykursus end på et kursus om samfundskundskab. Retten til opsøgende virksomhed, som er med i begge forslag, er utrolig væsentlig, netop fordi det er så svært at få fat i disse grupper, som mange også har været inde på.

I SFs forslag ligger der også tanker om, hvordan det skal være i 1990'erne, og det kan godt være, at det bliver dyrere, men vi er da meget indstillet på at forhandle om det.

Arbejdsministeren var ikke indstillet på at tage lovgivningsinitiativer. Det kan bestemt undre, når man tænker på de alvorlige ting, der ligger i forslagene, og de alvorlige opgaver for samfundet, som ændrer sig så fantastisk fra den ene dag til den anden.

Jeg er enig med fru Jytte Andersen i, at det er vigtigt, at vi nu finder frem til et forslag, som vi kan være enige om. Vi må efterprøve, hvor langt vi er enige, men fra vores side er vi altså meget interesseret i at blive enige ud fra socialdemokratiets forslag og også med nogle af tankerne fra det radikale venstres forslag.

Til hr. Kirkegaard. Det var dog en underlig sammenligning mellem efterlønsmodtagere og folk, som kommer med en helt anden alder og med nogle helt andre tilbud til arbejdsmarkedet. Jeg kan slet ikke forstå, at man kan stå her og sammenligne effekten

vedrørende efterlønsmodtagere, når man ved, at masser af arbejdspladser af veneration over for de arbejdstagere, de har haft på deres arbejdsplads, har beholdt nogle af efterlønsmodtagerne i længere tid, end en skrap rationalisering egentlig tilsagde. Jeg kan slet ikke forstå den sammenligning. Vi kan jo se det på arbejdsløshedsstatistikkerne. En mand på 60 år har utrolig svært ved at få arbejde, mens en mand på 25 år har andre muligheder på arbejdsmarkedet. Den sammenligning kan ikke bruges til at køre så langt ud og blive ved med at spørge. Den synes jeg var meget tynd.

Hr. Kirkegaard mener, at der er ideologiske overtoner i forslagene. Naturligvis er der det. Der er også ideologiske overtoner i regeringens forslag. Forskellen er bare, at regeringspartierne, de borgerlige, er mere vant til at tilsløre, hvad de egentlig vil. Ideologi er noget uartigt for de borgerlige, og det prøver de på at overbevise befolkningen om. Det er helt klart, at dette er ideologi.

Ellers ville hr. Kirkegaard jo afvise forslaget fra SF. Arbejdsgiverne har ikke råd, mener hr. Kirkegaard. Som sagt mener vi, at arbejdsgiverne ikke har råd til at lade være med at være med. Jeg ved ikke, om det er så synd for arbejdsgiverne. Aviserne er fyldt med overskrifter om, hvilke enorme overskud virksomheder har i Danmark, så det med at synes, at det er så synd for arbejdsgiverne, kan man altså ikke få mig til at gå med på.

Hr. Sander fra venstre afviser begge forslag, og jeg kan samstemmende med fru Jytte Andersen undre mig over, at venstre har en så afvisende holdning til noget, der er så decentralt og folkeligt som det, disse to forslag er udtryk for. Men jeg ved godt, at venstre har lidt svært ved at finde sine ben i forhold til sine gamle tanker. Hr. Sander er også inde på, at arbejdsgiverne bliver spændt hårdere og hårdere for. Det kan jeg komme med de samme kommentarer til, som jeg kom med til hr. Kirkegaard.

Hr. Ole Vig Jensen var udsat for et stort frieri, og jeg vil da godt være med på frierholdet, for jeg synes, det er vigtigt, at vi får gjort noget ved dette område, det er vi meget enige i. Men jeg synes nok, at det frieri, hr. Ole Vig Jensen fik fra de borgerliges side, var meget skrabet. Buketten var ikke særlig dyr eller ikke særlig omfangsrig, så jeg synes hellere, at hr. Ole Vig Jensen skal gå ind i et